

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Danijeli Čipčić Buzov, sudu pojedincu, te Iveni Pedrug, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja
zastupan po opunomoćeniku _____ odvjetniku _____
protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti,
Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupane po opunomoćenici _____
(generalna punomoć pohranjena u Uredu predsjednika suda pod brojem _____)
uz sudjelovanje zainteresirane osobe _____
radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon neposredne i javne rasprave
zaključene 31. ožujka 2017. u prisutnosti zamjenika opunomoćenika _____
odvjetničkog vježbenika kod _____ odvjetnika _____ opunomoćenice tuženika
_____, i odsutnosti zainteresirane osobe, 10. travnja 2017.,

presudio je

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev radi poništenja točke I. i III. Odluke
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti Klasa: UP/I-344-08/14-01/1013,
Urbroj: 376-05/MS-15-01 od 8. siječnja 2015. i usvajanja zahtjeva za rješavanje spora
korisnika _____ vezano za prigovor na račun za
mjesec prosinac 2013. ispostavljen od strane operatora javnih komunikacijskih usluga _____
te nalažanja istom operateru da u roku od 15
dana od primitka ove presude korisniku _____
dodatno umanjí račun za mjesec prosinac 2013.g. u iznosu od 6.579,09 kn (bez PDV-a).

2. Ova odluka će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Tužitelj u pravodobno podnesenoj tužbi osporava zakonitost točke I. i III. izreke
Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/14-01/1013, Urbroj: 376-05/MS-15-01 od 8. siječnja
2015. (dalje: osporena odluka).

Osporenom odlukom ie pod točkom 1. izreke djelomično usvojen zahtjev za rješavanje
spora korisnika _____, a 15. svdje tužitelja, a vezano
za prigovor na račun za mjesec prosinac 2013. ispostavljen od strane operatora javnih

komunikacijskih usluga ovdje zainteresirane osobe; točkom 2. izreke je naloženo operateru javnih telekomunikacijskih usluga da u roku od 15 dana od dana primitka odluke, korisniku dodatno umanjí račun za prosinac 2013. u iznosu od 432,78 kn (bez PDV-a); točkom 3. izreke odbijen je u preostalom dijelu zahtjev korisnika za umanjjenje računa za prosinac 2013.

U tužbi tužitelj navodi da je tužitelj korisnik usluga koje pruža operater javnih komunikacijskih usluga, i to putem pretplatničkog broja kojim je u periodu od 1. rujna 2013. do 30. rujna 2013. ostvario podatkovni promet u ukupnoj količini od 4,05 kB; u periodu od 1. listopada 2013. do 31. listopada 2013. putem navedenog pretplatničkog broja ostvario podatkovni promet u količini od 9,72 kB; te u periodu od 1. studenog 2013. do 30. studenog ostvario podatkovni promet u količini od 12,86 kB +9,42 kB, dakle, u navedenom tromjesečnom razdoblju da je ostvario podatkovni promet u ukupnoj količini od 36,05 kB, odnosno prosječnu mjesečnu potrošnju od 12,02 Kb. Nadalje, operator telekomunikacijskih usluga, ovdje kao zainteresirana osoba, da je za predmetni pretplatnički broj na dan 3. prosinca 2013. zabilježio kretanje podatkovnog prometa: - 358,32 kB u sesiji započetoj dana 3. prosinca 2013. u 18:22:10 h; -529,94 kB u sesiji započetoj dana 3. prosinca 2013. u 18:22:34 h; -1,07 kB u sesiji započetoj dana 3. prosinca u 18:24:15 h; - 41,71 kB u sesiji započetoj dana 3. prosinca u 18:24:22 h; a iz čega da proizlazi da je iz navedenih četiriju sesija korištenja podatkovnog prometa ostvarena potrošnja od ukupno 931,04 kB, što je 25,83 puta veća potrošnja nego li je bila ukupno u prethodna tri mjeseca, odnosno 77,46 puta veća od potrošnje u prethodna tri mjeseca. Slijedom navedenog tužitelj se poziva na odredbe članka 24. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (NN broj 154/2011), koji je bio na snazi na dan 3. prosinca 2013., te odredbu stavka 3. i stavka 4. navedenog članka. Imajući u vidu višestruki porast potrošnje/korištenja usluge podatkovnog prometa u odnosu na prosjek u prethodna tri mjeseca, operator je već po završetku sesije koja je započela u 18:24:22 h dana 3. prosinca 2013., trebao tužitelja eksplicitno upozoriti o prekomjernoj i neuobičajenoj potrošnji navedene usluge, što isti nije učinio na način predviđen odredbom čl. 24. naprijed navedenog Pravilnika, te je nadalje zabilježio korištenje i potrošnju usluge podatkovnog prometa od 4180,12 MB u sesiji započetoj dana 3. prosinca 2013. u 18:24:40 h i 169,05 MB u sesiji započetoj također dana 3. prosinca 2013. u 21:24:38 h. Tužitelj navodi da je nemoguće ostvariti toliku količinu podatkovnog prometa putem mobilnog uređaja u periodu kraćem od tri sata, no ono što je od ključnog značaja je da niti tijekom takve sesije kako je zabilježena i prezentirana od strane operatora, nije mu dostavljeno bilo kakvo upozorenje o prekomjernom i neuobičajenom korištenju usluge podatkovnog prometa. Slijedom navedenog, tužitelj sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama (čl. 51.) i Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga, pred operaterom, njegovom službom za prigovore korisnika, te u konačnici pred nadležnim regulatornim tijelom pokrenuo je postupak s ciljem ispravka iznosa za koji ga se tereti/ispravka računa za mjesec prosinac 2013. No, međutim u postupku pred tuženikom utvrđene su odlučne činjenice i izneseni odlučni razlozi gdje Tele 2 napominje kako su poruke s trenutnom potrošnjom koju korisnici zaprimaju informativnog karaktera i moguće su kašnjenja u obračunu te je u njima naveden iznos koji je ostvaren do određenog vremenskog trenutka, no službeni informaciju o potrošnji, ostvarenim odlaznim, uslugama i njihovoj naplati korisnici mogu provjeravati na mjesečnom računu i detaljnom ispisu poziva, te dodaje da je na broj dana 4. prosinca 2013. u 04:28:03 h odasлана obavijesna poruka prema članku 24. stavak 1. točka 1. Pravilnika, o dvostrukom prekoračenju mjesečne potrošnje, što je tužitelj slobodan primijetiti da je ista odasлана sa zakašnjenjem od 10 sati, što se nikako ne može prihvatiti kao ispunjenje obveze pravovremenog upozorenja. Nadalje,

tužitelju je 4. prosinca 2013. u 02:45:30 h odasлана obavijest o iskorištenosti podatkovnog paketa unutar tarifnog modela, također sa zakašnjenjem od 8 sati. Tužitelj ističe da je tuženik unatoč naprijed navedenim nespornim činjenicama formirao zaključak pozivajući se na članak 24. stavak 1. točku 1. Pravilnika, te je u svom očitovanju naveo da je obvezu ispunio u najkraćem mogućem roku nakon ispunjavanja uvjeta definiranih samim obavijestima, tj. upućivanje SMS poruke kojom je korisnik obaviješten o prekomjernoj potrošnji i to 4. prosinca 2013. u 04:28:03 h, što tužitelj smatra da time nije ispunio svoju obvezu. Prema članku 24. stavak 3. Pravilnika, ako operater javnih komunikacijskih usluga nije krajnjeg korisnika pravovremeno upozorio o prekomjernoj potrošnji, krajnji korisnik dužan je platiti iznos do trenutka kada su se ispunili uvjeti za obavješćivanjem krajnjeg korisnika o prekomjernoj potrošnji i od trenutka kada ga je operater obavijestio. Naime, u konkretnom slučaju korisnika o prekomjernoj potrošnji trebao je obavijestiti 3. prosinca 2013. nakon završetka sesije koja je započela u 18:24:40 h, a kako to nije učinjeno, bio je dužan umanjiti račun korisnika za prosinac 2013. te otpisati dodatnih 432,78 kn. Iz utvrđenih činjenica neprijeporno proizlazi da je prekomjerna-dvostruko veće korištenje usluge od prosječnog korištenja iste u protekla tri mjeseca-ostvareno prije nego li je započeta sesija u kojoj je „ostvaren podatkovni promet od 4180,12 MB“ za kojeg se tužitelja tereti u iznosu od 8.082,60 kn. Tužitelj ističe kako je apsurdan zaključak tuženika da bi obavijest odasлана u 04:28:03 h dana 4. prosinca 2013. bila zadovoljavajuća i pravovremena u odnosu na sesiju započetu istog dana u 21:24:38 h, dok ne bi bila pravovremena u odnosu na sesiju započetu istog dana u 18:24:40 h, te je stava da se pobijanom odlukom jednostavno na pogrešan način tumači obveza operatora Pravilnikom, te da isti u konačnici pogoduje interesima operatora kao zainteresirane osobe u ovom sporu, te da stipulacija st. 1. u svezi sa st. 3. čl. 24. Pravilnika jasno i decidirano nalaže operatoru obvezu pravovremenog obavješćivanja o prekomjernom korištenju usluge-što odgoda od deset sati svakako nije. Zbog navedenog, tužitelj ističe, da operator ne može niti smije teretiti tužitelja za iznos nastao prekomjernim korištenjem usluge o kojem je tužitelj obaviješten sa odmakom od deset sati.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da u cijelosti prigovara svim navodima iz tužbe, te dodatno obrazlaže i daje očitovanje na pojedine navode tužbe. Tuženik ističe da prigovore krajnjih korisnika rješava isključivo u pogledu eventualnih povreda Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14; dalje ZEK) i pripadajućih podzakonskih akata, te je u s vezi s tim izvršio odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li operator ispunio svoje obveze propisane navedenim propisima, a koji su detaljno opisani u obrazloženju odluke, a osobito imajući u vidu načelo iz članka 5. stavka 4. točke 4 ZEK-a, o osiguravanju visoke razine zaštite korisnika, kao slabije ugovorene strane. Uvidom u preslike računa u razdoblju u prethodna tri mjeseca prije mjeseca nastanka spornog iznosa zaduženja, utvrđeno je kako je tužitelj o prekomjernoj potrošnji obaviješten 4. prosinca 2013. u 4:28:03 h, međutim, SMS obavijest trebala je biti upućena 3. prosinca 2013. nakon završetka sesije koja je započela u 18:24:40 h, dakle, obavijest je upućena sa zakašnjenjem. Naime, utvrđeno je da je obavijestio tužitelja o prekomjernoj potrošnji, ali iz razloga što navedena obavijest nije poslana pravovremeno a u svrhu potpunog ispunjenja obveze iz članka 24. stavka 1. točke 1. Pravilnika, tužitelju je umanjen račun za mjesec prosinac 2013. u iznosu od 432,78 kn čime je postupio sukladno članku 24. stavka 3. Pravilnika, te u preostalom dijelu osporavanog računa u stavci „Podatkovni promet u mobilnoj mreži“, a koji je promet uredno evidentiran u sustavu nisu utvrđene nikakve nepravilnosti. Tuženi ističe da je nesporno da je u mjesecu prosincu 2013. s pretplatničkog broja tužitelja ostvareno prekoračenje izvan ugovorenog tarifnog modela Revolucija koje je naplaćeno sukladno važećem cjeniku za prijenos podataka, te mu je 4. prosinca 2013. u 2:45:30 h odasлана obavijesna poruka o iskorištenosti podatkovnog paketa unutar tarifnog modela. U odgovoru

na tužbu tuženik naglašava da se temeljem ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i korisnika javnih komunikacijskih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na Općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu s člankom 41. ZEK-a. Kako tužitelj svoj zahtjev za dodatnim umanjnjem računa za mjesec prosinac 2013. temelji isključivo na svojim tvrdnjama bez dokaza koji bi upućivali na eventualne druge nepravilnosti, ne postoji zakonska osnova po kojoj bi se moglo udovoljiti zahtjevu za dodatnim umanjnjem računa za spomenuti mjesec. Iz svega navedenog tuženik ističe da je razvidna neosnovanost tužbe tužitelja, obzirom da izjava o tome kako nije ostvaren promet, ne može uzeti kao dokaz da isti zaista nije korišten, osobito kada suprotna strana dostavi dokaz iz kojeg je nesumnjivo razvidno suprotno, te slijedom svega iznesenog, tuženik naglašava da je pobijano rješenje zakonito i doneseno u okviru njegove zakonske nadležnosti, pa stoga predlaže Sudu da temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima, odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je rješenjem u smislu odredbe članka 19. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10, 143/12, 152/14; dalje ZUS) pozvao „da kao zainteresirana osoba sudjeluje u sporu, a koji nije tijekom spora dostavio odgovor na tužbu.

U sporu je održana rasprava 31. ožujka 2017., a čime je strankama u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a dana mogućnost da se izjasne o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora, a na koju nije pristupila uredno pozvana zainteresirana osoba, pa je ista u skladu s odredbom članka 39. stavka 2. u svezi članka 37. stavka 3. ZUS-a održana u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, a na kojoj je zamjenik opunomoćenika tužitelja naveo da ustraje u cijelosti u tužbi i navodima iznijetim u istoj, dok je opunomoćenica tuženika navela da ostaje kod odgovora na tužbu te posebno istakla da sukladno članku 24. Pravilnika („NN“ 154/2011) koji je stupio na snagu 6. siječnja 2012. upozorenje korisniku će uslijediti ukoliko je trošak korištenja usluga dvostruko veći od prosječnog iznosa računa. U tom smislu je u obrazloženju odluke omaškom navedeno od prosječnog korištenja usluge što se primjenjivalo prije stupanja na snagu navedenih izmjena Pravilnika. S obzirom da se tuženik u odluci pozvao na točne članke, te izvršio točan izračun, imajući u vidu detaljne navode tužitelja u samom izračunu, tuženik dodatno pojašnjava kako prosjek prethodna 3 računa prije spornog računa od 12. mjeseca iznosi 156,38 kn, dok je dvostruka potrošnja 312,76 kn kada je trebala uslijediti obavijest. Uvidom u detaljni ispis poziva za sporni račun, a u odnosu na sporni podatkovni prijenos u RH razvidno je da do započinjanja druge sesije u 18:22:34 h nije ni bilo obračuna, odnosno nije iskorišten tarifni paket, te je iznos bio 0 kn. Tijekom druge sesije nastao je sporni promet, odnosno prekomjerna potrošnja i iskorišteni tarifni paket. Dodatno tuženik napominje kako je obveza obavještanja uslijedila tek nakon završetka sesije s obzirom da se sukladno tehničkim mogućnostima sustava, sesija nikada ne prekida u trajanju.

U dokaznom postupku sud je pregledao cjelokupnu dokumentaciju sadržanu u spisu upravnog spora, te je pregledao cjelokupan spis upravnog tijela koji je dostavljen uz odgovor na tužbu.

Stranke nisu imale drugih dokaznih prijedloga.

Nakon ocjene izvedenih dokaza i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja sukladno odredbi članka 55. stavka 3. ZUS-a ovaj sud drži kako tužbeni zahtjev nije osnovan.

Predmet ovog upravnog spora je zahtjev tužitelja radi rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, a vezano za prigovor na račun za mjesec prosinac 2013. ispostavljen od strane operatora javnih komunikacijskih usluga ovdje zainteresirane osobe.

Među strankama nije sporno da je tužitelj korisnik usluga koje pruža operater javnih komunikacijskih usluga, ovdje zainteresirana osoba, te da je koristio javne komunikacijske usluge pokretnih mreža koje je pružala zainteresirana osoba putem pretplatničkog broja.

Sporno je među strankama je li zainteresirana osoba tužitelja pravovremeno i pravilno obavijestila o neuobičajnom i iznenadnom povećanju troška korištenja javnih komunikacijskih usluga i je li potrošnja podatkovnog prometa za mjesec prosinac 2013. tužitelju pravilno obračunata.

Prema odredbi članka 41. stavka 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj 73/08, 90/11, 133/12 i 80/13 dalje: Zakon o elektroničkim komunikacijama) prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju se njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor).

Odredbom članka 24. stavka 1. točke 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“ broj 154/11; dalje: Pravilnik) propisano je da u svrhu zaštite krajnjeg korisnika svojih usluga, operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nadzirati uobičajeno ponašanje krajnjih korisnika prigodom uporabe javnih komunikacijskih usluga, te ih u najkraćem mogućem roku upozoriti o svakom neuobičajenom i iznenadnom povećanju troška korištenja javnih komunikacijskih usluga tijekom svakog pojedinačnog obračunskog razdoblja. Upozorenje krajnjem korisniku uslijedit će ako je trošak korištenja javnih komunikacijskih usluga dvostruko veći od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri (3) mjeseca, osim ako nije drugačije utvrđeno odlukom Agencije, dok je stavkom 3. istog članka je propisano da ako operator javnih komunikacijskih usluga nije krajnjeg korisnika pravovremeno upozorio o prekomjernoj potrošnji, krajnji korisnik je dužan platiti iznos dugovanja do trenutka kada su se ispunili uvjeti za obavješćivanjem krajnjeg korisnika o prekomjernoj potrošnji i od trenutka kada ga je operator obavijestio.

Odredbom članka 27. stavka 3. Pravilnika propisano je da su operatori javnih komunikacijskih usluga u pokretnim elektroničkim komunikacijskim mrežama obvezni su svoje krajnje korisnike pravovremeno i besplatno obavijestiti o iskorištenosti ugovorenog iznosa tarifnog paketa, tarifnog modela i tarifne opcije sukladno onome što su krajnji korisnici ugovorili.

Iz podataka spisa predmeta, odnosno priležećeg detaljnog ispisa poziva za razdoblje od 1. prosinca 2013. do 31. prosinca 2013. razvidno je da je u pogledu spornog podatkovnog prometa ostvareno više spajanja tijekom 3. prosinca 2013. i to: 1. spajanje u 18:22:10 sati u kojem je zabilježeno 358,32 kB, i iznos 0,00 kn; 2. spajanje u 18:22:34 u kojoj je zabilježeno 529,94 kB i iznos od 0,00 kn; 3. spajanje u 18:24:15 u kojem je zabilježeno 1,07 kB i iznos od 0,00 kn; 4. spajanje u 18:24:22 u kojoj je zabilježeno 41,71 kB i iznos od 0,00 kn; 5. spajanje u 18:24:40 u kojem je zabilježeno 4180,12 MB i iznos od 8082,06 kn; 6. spajanje u 21: 24:28 u kojem je zabilježeno 169,05 MB i iznos od 432,78 kn.

Uvidom u preslike računa i specifikacije istih sadržanih u spisu predmeta i to za mjesec rujan, listopad i studeni 2013. razvidno je da su isti ispostavljeni na ime tužitelja, za pretplatnički broj 957086865, za tarifni paket Revolucija (besplatnih 1 GB u tarifi), i to račun za mjesec rujan 2013. na iznos od 154,64 kn, račun za mjesec listopad 2013. na iznos od 155,00 kn i račun za mjesec studeni 2013. na iznos 159,59 kn.

Nadalje, iz podataka spisa predmeta dostavljenog uz odgovor na tužbu, razvidno je da je ovdje zainteresirana osoba, 4. prosinca 2013. u 2:45:30 sati odaslala tužitelju obavijest o iskorištenosti podatkovnog prometa uključenu u njegovu tarifu Revolucija, te da se korištenje pristupa internetu izvan paketa naplaćuju po Cjeniku, te da je 4. prosinca 2013. u

4:28:03, tužitelju poslao obavijest da trenutna potrošnja u tekućem mjesecu prelazi dvostruki iznos njegove mjesečne potrošnje.

Stoga, polazeći o podataka spisa predmeta, prema ocjeni ovog suda, pravilno je tuženik u osporenoj odluci utvrdio da, ovdje zainteresirana osoba, s obzirom na vrijeme slanja poruke o prekomjernoj potrošnji tužitelju (4. prosinca 2013. u 4:28:03 sati) nije u cijelosti ispunila svoju obvezu iz naprijed citirane odredbe članka 24. stavka 1. Pravilnika, jer da je istu obavijest trebala uputiti tužitelju dana 3. prosinca 2013. nakona završetka sesije koja je započela u 18:24:40 sati.

Ovo stoga, jer je iz naprijed navedenog detaljnog ispisa poziva za razdoblje od 1. prosinca 2013. do 31. prosinca 2013. razvidno da je tijekom 3. prosinca 2013. ostvareno više spajanja odnosno sesija, te da je upravo tijekom spajanja koje je započelo u 18:24:40 sati tužitelj istovremeno iskoristio ugovoreni paket i dosegnuo trošak korištenja javnih komunikacijskih usluga dvostruko veći od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri mjeseca, a u odnosu na ranija spajanja tijekom 3. prosinca 2013. za navesti je, da je razvidno da je iznos potrošnje 0,00 kn, dakle da tijekom istih nije iskorišten niti ugovoreni paket.

Slijedom navedenog, ne stoji tužbeni prigovor tužitelja da je isti o prekomjernoj i neuobičajnoj potrošnji trebao biti obaviješten po završetku sesije koja je započela u 18:24:22 sati jer je razvidno iz pregledanog detaljnog ispisa poziva za razdoblje od 1. prosinca 2013. do 31. prosinca 2013. da je tijekom sesije započete u 18:24:22 sati zabilježeno 41,71 kB i iznos od 0,00 kn, pa je dakle, razvidno da tijekom iste nije niti iskorišten ugovoreni paket odnosno nije došlo do troška korištenja javnih komunikacijskih usluga koji je dvostruko veći od prosječnog iznosa računa za javne komunikacijske usluge u prethodna tri mjeseca, a prosječni iznos računa za mjesece rujna, listopada i studena 2013. prema spisu priloženim računima iznosi 156,38 kn, a dvostruki iznos je dakle 312,76 kn, a kada sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 24. stavka 1. Pravilnika postoji obveza operatera, odnosno zainteresirane osobe, da obavijesti odnosno upozori korisnika, ovdje tužitelja, dakle, neovisno o količini ostvarenog podatkovnog prometa prilikom pojedinog spajanja, a kako to pogrešno smatra tužitelj.

Pri tome, za navesti je da se u obrazloženju osporene odluke tuženik pogrešno na stranici 3., pasus 1., redak 2. navodi da će upozorenje korisniku uslijediti ako je korištenje dvostruko veće od prosječnog korištenja usluge u prethodna tri mjeseca, međutim, imajući u vidu da se tuženik u osporenoj odluci pravilno pozvao na odredbu članka 24. Pravilnika, te sukladno istoj pravilno utvrdio kada je postojala obveza zainteresirane osobe da obavijesti tužitelja o prekomjernoj i neuobičajnoj potrošnji, takva pogreška, prema ocjeni ovog suda, nije od utjecaja na zakonitost osporene odluke odnosno na drugačije rješavanje predmetne upravne stvari.

Nadalje, kako je sukladno navedenom, utvrđeno da zainteresirana osoba nije obavijest tužitelju o prekomjernoj potrošnji poslala pravovremeno, pravilno je tuženik u osporenoj odluci naložio zainteresiranoj osobi da umani račun tužitelja za prosinac 2013. u skladu s odredbom članka 24. stavka 3. Pravilnika, prema kojoj je korisnik, ovdje tužitelj dužan platiti iznos dugovanja do trenutka kada su se ispunili uvjeti za obavješćavanje krajnjeg korisnika o prekomjernoj potrošnji i od trenutka kada ga je operater obavijestio, dakle dugovanje do okončanja sesije koja je započela u 18:24:40 sati, te od 4. prosinca 2013. u 4:28:03, kada je odaslan obavijest, te je dakle umanjen račun tužitelja za iznos podatkovnog prometa ostvarenog 3. prosinca 2013. prilikom spajanja u 21:24:38 sati za iznos od 432,77 kn (a koju točku II. osporene odluke tužitelj niti ne spori), dok nema osnove za daljnje umanjeње računa za prosinac 2013. jer je tijekom spajanja koje je započelo u 18:24:40 sati došlo do prekoračenja ugovorene tarife i dvostrukog iznosa prosječnog računa u prethodna tri mjeseca, a budući da iz tehnoloških razloga nije moguće o prekoračenju potrošnje tužitelja obavijestiti

tijekom podatkovnog prometa, već nakon njegova okončanja, zainteresirana osoba Telc2 je taj podatkovni promet obračunala tužitelju.

U pogledu tužbenog prigovora da je nemoguće ostvariti spornu količinu podatkovnog prometa (4180,12 MB) putem mobilnog uređaja u periodu kraćem od tri sata, za navesti je, da prema ocjeni ovog suda, a kako je iz podataka spisa predmeta razivno da je navedeni sporni podatkovni promet uredno zabilježen i evidentiran u sustavu operatora, a u nedostatka dokaza tužitelja za svoje navode, ovaj sud navedeni prigovor tužitelja cijeni neosnovanim.

Imajući u vidu da je tužitelju umanjen iznos računa koji se odnosi na potrošnju od trenutka kada su se ispunili uvjeti za obavješćavanje tužitelja o prekomjernoj i neuobičajnoj potrošnji odnosno nakon okončanja podatkovnog prometa započetog 3. prosinca 2013. u 18:24:40 sati, to ospornom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, a kako je i presuđeno pod točkom 1. izreke.

Odluka pod točkom 2. izreke ove presude o objavi presude u „Narodnim novinama“ temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Splitu 10. travnja 2017.

SUTKINJA

Danijela Čipčić Buzov, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, a o istoj odlučuje Visoki upravni sud Republike Hrvatske (članak 66. u svezi članka 70. ZUS-a).

Za točnost otpisavka – ovlaštteni službenik

